

Svou rigorózní práci jsem nazvala jako Vybrané instituty dědického práva se zaměřením na právní úpravu dědických skupin. Není pojata jako komplexní zpracování dědického práva, popř. jím regulovaného konkrétního institutu, ale jako praktikující soudkyně se chci ve své rigorózní práci více zabývat některými právními problémy, jež souvisí s přechodem práv a povinností, a to v jejich teoretických i praktických souvislostech.

Práce se tak zaměřuje nejen na otázky dědění, ale přináší i dílčí analýzu aktuální právní úpravy přechodu některých práv specifické povahy na právní nástupce. Rozsah práce a zejména zvolená koncepce však neumožňují postihnout všechny relevantní aspekty právní úpravy dědického práva, proto jsem se rozhodla více se věnovat problematice právní úpravy dědění ze zákona a dědických skupin. Právní úprava dědění ze zákona a přístup zákonodárce k sestavení jednotlivých dědických skupin, považuji za téma velmi zajímavé a také téma, jež de facto nepostrádá aktuálností, neboť i přes existenci možnosti upravit své majetkové poměry pro případ smrti závětí, je zákon v praxi stále nejběžnějším dědickým titulem. Práce se však bude zabývat hlouběji i otázkou odpovědnosti dědiců za dluhy zůstavitele a některými zvláštními instituty dědického práva, které dnes v právní úpravě chybí (např. svěřenecké náhradnictví).

Jako základní cíl své práce jsem si proto stanovila připomenutí některých souvislostí a aspektů přechodu práv a povinností ze zemřelého na právní nástupce, upozornění na některé problematické otázky aktuální právní úpravy sledovaných institutů a v návaznosti na to pak vymezení podnětů pro novou právní úpravu, jež by nalezené nedostatky odstraňovala (úvahy de lege ferenda), resp. zhodnocení navrhované právní úpravy nového občanského zákoníku v tomto kontextu. Za dílčí cíle pak můžeme považovat celkové zhodnocení vybraných institutů aktuální právní úpravy dědění v jejím historickém i aktuálním kontextu.